

Сега сѣ пита: А какво ще придобѣ-
атъ покровители сего: атъ, та, то, или
о? Нищо друго, само това, че Болгаре
не ща да могатъ да пишатъ стихове
сosz ритмы, ако сичкіа съществителны
имена и всичкіи падежи ща иматъ токо
три (! ! !) окончаніа: атъ, та, то*)!

Ако е' дошло время Народъ да сѣ
фане за Наука, ако сѣ е' расцѣпилъ не-
говый языкъ на нѣколко реченіа, ако е'
потребно да сѣ избере едно отъ нихъ за

*) Чини ми сѣ, че прилагателныа имена
и причастіа не само Славянскаго и Рос-
сійскаго, но и Болгарскаго языка оу-
потребаватсѣ безъ оусѣченіа, кога
ще сѣ разумѣе едно нѣщо знамно, или
отрадено; на пр. добрый мъжъ, до-
браа жена, доброе дѣте, или благо-
творящій, благотворящаа и благотво-
ращее, ща намѣратъ добро; а созъ
оусѣченіе, кога ще да сѣ рече едно
нѣщо незнамно, сирѣчь: кой, коа, кое,
е' лошъ, лоша, лошо, или неблаготво-
ращъ, неблаготворяща, неблаготворяще,
не ща полчатъ добро; и проч., т. е. о-
кончаніа: ый, аа, ое, ій, аа, ее, да
не бѣдатъ членове?